

mestres økonomiske interesser registreret, eller husker jeg forkert?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er vist rigtig, at statsministeren har luftet det, som fru Elisabeth Arnold siger. Jeg har også forstået, at statsministeren er nået til den konklusion, at det var noget, han ville nøjes med at lufte.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil ønske, at fru Birthe Rønn Hornbechs indflydelse på statsministeren fremover vil være lige så stor, som den åbenbart har været i denne sag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil slet ikke udtale mig om forholdet mellem statsministeren og mig. Det tror jeg fru Elisabeth Arnold har bedst af ikke at høre om.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det her er da ret interessant. Når det er fru Birthe Rønn Hornbech selv, der bringer statsministeren ind i diskussionen ...

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej!

Poul Nødgaard (DF):

Nå, men selv om det ikke er det, vil jeg alligevel have lov til at stille et spørgsmål. Jeg synes også, at jeg kan erindre noget om, at ministrene skulle opgive alt det der forskellige, altså registreres. Så skulle ægtefællerne pludselig også registreres, og der var så en enkelt ægtefælle – vist i øvrigt en mand – som ikke ville. Jeg ved så ikke, hvad der er sket med ham, om statsministeren har tilgivet ham eller hvad.

Der tvang statsministeren da regeringens medlemmers ægtefæller til at lade sig registrere. Så jeg synes, at fru Birthe Rønn Hornbech er lidt ude på et overdrev her. Det er svært at forstå, hvad fru Birthe Rønn Hornbech mener, men det kan være, at hun kan forklare, hvad det er, hun og statsministeren har sammen?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Også du, min søn Brutus. Nu bliver jeg virkelig skuffet.

Statsministeren er arbejdsgiver i regeringen. Statsministeren kan fastsætte de krav, han vil, og hvis det ikke passer de herrer/damer ministre, at han spørger efter ægtefællerne, kan de lade være med at være ministre.

Jeg bemærker mig den altid hæderlige transportminister, der har sagt til medierne: Jeg bryder mig ikke om denne ordning, men jeg skønner altså, at jeg er mere glad for at være minister end at undlade at opgive de ting. Det er jo ærlig snak, og sådan er det. Hvis nogen er imod, kan de tage deres gode tøj og gå, så let er det.

Det kan vi andre jo ikke. Vi er folkevalgte, og så kommer der nogle herinde og vil begynde at bestemme over os. Resten af Folketinget er ikke min arbejdsgiver, det er mine vælgere, mens statsministeren er arbejdsgiver for regeringens medlemmer.

Jeg vil da anbefale Folketingets formand, at vi snart får et folkestyrekursus, for det er der åbenbart brug for, når man ikke kan se forskel på regering og Folketing.

Poul Nødgaard (DF):

Det er da rigtigt, at statsministeren er arbejdsgiver for regeringen, men jeg må spørge, om statsministeren også er arbejdsgiver for regeringens ægtefæller. Det synes jeg ikke at fru Birthe Rønn Hornbech svarede på. Jeg vil også lige spørge: Var der ikke en enkelt minister, hvis ægtefælle ikke ville opgive det? Hvad blev der gjort i den anledning? Ingenting?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det går jeg ikke op i, for det vedrører slet ikke spørgsmålet i dag. For tiende gang: Statsministeren kan stille alle de krav, som enhver arbejdsgiver kan over for sine ansatte og udpegede, og så kan de sige, at de ikke bryder sig om duften i bageriet og gå. Men den pågældende minister var jo alligevel for glad for at være minister til, at hun gjorde det, ikke? Sådan er det jo. Men vi er altså folkevalgte og båret herind af stemmer fra vælgerne, og derfor skal vi ikke finde os i, at nogle andre i Folketinget er vores arbejdsgivere, for sådan er folkestyret ikke.

Jeg gentager: Der er åbenbart brug for et folkestyrekursus herinde, det er jo rystende.